

събрание. Но тѣзи извѣстность откривала нѣтъ само за тѣхъ, а не за тѣхнитѣ привърженци и идеи. Ако би предъ коллегията на избирателитѣ отъ една страна ся появилъ знаменитъ ораторъ, подобенъ на Дюпоръ или Барнавъ, а отъ друга страна, неизвѣстенъ момъкъ, който би ся отличавалъ по радикализмътъ си, то по всѣка вѣроятность, първия би побѣдилъ послѣдния. Когато пакъ всичкитѣ знаменити оратори бѣдхтъ отстранени отъ изборитѣ, тогава избирателитѣ, като ще иматъ работа съ проститѣ смъртни, ще обърнаръ всичкото си внимание да убѣждаватъ кандидатитѣ, и ще избѣрѣтъ онези чловѣци, които като не успѣли да ся прославятъ въ цѣла Франция изразили поне въ кръгътъ на най близкитѣ си съотечественници, искренна и горѣща любовь къмъ свободата и революцията. Почти въ всѣки градъ сѣществували якобински клубове, а въ всѣки клубъ имало по нѣколко личности, които ся ползували съ репутацията на отлични патриоти; тѣзи провинциални свѣтила на гражданската доблестъ и политическата мъдрость, непременно трѣбвало да вѣстѣржествуватъ въ изборитѣ, послѣ отстранението на парижскитѣ и общефранцузскитѣ знаменитости. Но всичкитѣ провинциални якобинци хранили най дълбоко благоговѣние къмъ парижския клубъ; а въ това време, въ този парижски клубъ господарствувалъ Робеспьеръ; значи, Робеспьеръ можалъ да смѣта, че отъ трибуната на якобинския клубъ, той ще управлява дѣйствиата на новото събрание; като ималъ предъ видъ такава диктатура той съ удовол-